

تبیین و به کارگیری مدل تصمیم‌گیری چند معیاره TOPSIS^۱ برای رتبه‌بندی مناطق مختلف شهری از منظر جرم و بزهکاری

دکتر حسین بیورانی، استادیار دانشکده علوم ریاضی دانشگاه تبریز

علی غفران، کارشناس ارشد ریاضی کاربردی گرایش تحقیق در عملیات

تاریخ دریافت: ۸۸/۶/۲۵ تاریخ پذیرش: ۸۸/۹/۶

از صفحه ۱۳۱ تا ۱۵۰

چکیده

برای تدوین هر برنامه مدیریتی، نیاز به معیارها و تصمیم‌گیری‌هایی وجود دارد و تصمیم‌گیری همواره یکی از اقدامات مهم مدیران و فرماندهان در هر سازمانی اعم از تولیدی و یا انتظامی است. امروزه با توجه به سرعت و حجم اطلاعات و چالش و مشکلات پیش روی سازمان‌ها، ضرورت داشتن معیارهایی برای تعیین موقعیت و برنامه ریزی بر اساس نقاط ضعف و قوت بیش از پیش ضروری به نظر می‌رسد. علم تحقیق در عملیات، روش‌های کمی متعددی را برای این منظور توسعه داده است، از جمله این روش‌ها می‌توان به «تصمیم‌گیری‌های چند معیاره»^۱ اشاره کرد و از میان این مدل‌ها «مدل‌های تصمیم‌گیری گروهی چند معیاره»^۲ از اهمیت خاصی برخوردار است [۲]. این مدل‌ها در شرایطی استفاده می‌شوند که گروهی از افراد می‌خواهند درباره موضوعی تصمیم‌گیری نمایند و شرایط هنگامی پیچیده‌تری شود که معیارهای تصمیم‌گیری شامل معیارهای کیفی و کمی باشند. در این تحقیق سعی شده

1. Technique for Order Preference by Similarity Ideal Solution
2. Multiple Criteria Decision Making (MCDM)
3. Group Decision Making Under Multiple Criteria

است با تجزیه و تحلیل و ارزیابی هر یک از مناطق شهری و تشخیص معیارهای مهم جرم و بزهکاری، هدف خود را به رتبه بندی مناطق مختلف شهری معطوف نماییم تا از نتایج آن، دست‌اندرکاران بتوانند به سنجش عملکرد و علل بزهکاری در مناطق مختلف دست یابند و تصمیمات مهمی مانند پیشگیری از تکرار جرم و افزایش امنیت و نحوه عملکرد کلانتری‌ها و غیره اتخاذ نمایند و در صدد شناسایی و رفع مشکلات و نواقص جامعه برآیند.

کلید واژه‌ها: مدل‌های چند شاخصه (MADM)، روش (TOPSIS)، رتبه بندی، جرم.

نشانی نویسندگان: دانشگاه تبریز دانشکده ریاضی گروه آمار

alighofran2003@yahoo.com

تصمیم گیری چند معیاره

در این تصمیم گیری، تصمیم گیرنده^۱ به جای استفاده از یک معیار سنجش بهینگی، با چند معیار مواجه است. این مسائل به طور کلی به دو دسته کلی مدل‌های چند هدفه^۲ و مدل‌های چند شاخصه^۳ تقسیم می‌شوند. به طور کلی مدل‌های چند هدفه به منظور طراحی به کار گرفته می‌شوند و مدل‌های چند شاخصه به منظور انتخاب گزینه برتر استفاده می‌شوند. [۱]

تصمیم گیری‌های چند معیاره به مواردی اشاره می‌نماید که معمولاً از میان معیارهای متنوع و گاهی متضاد و ناسازگار می‌گذرد. تصمیم گیری، فرایند انتخاب یک گزینه ای شدن^۴ از میان گزینه‌های موجود است. از طرف دیگر تقریباً در تمام مسائل، معیارهای متعددی برای قضاوت روی گزینه‌ها وجود دارد. در این مسائل تصمیم گیرنده می‌خواهد در آن واحد به بیش از یک منظور یا هدف برسد، به گونه ای که محدودیت‌های ایجاد شده به وسیله محیط و منابع

1. Decision Maker (MODM)
2. Multiple Objective Decision Making
3. Multiple Attribute Decision Making (MADM)
4. Alternative

را تأمین نماید.

محققان زیادی مدل‌های تصمیم‌گیری‌های چند معیاره را مورد بررسی قرار داده‌اند از جمله می‌توان به «میلان زلنی»^۱ و «اس فرنچ»^۲ و «ال جی توماس»^۳ اشاره کرد. چهار کلمه که بیش از هر حرف دیگر در ادبیات موضوع مدل‌های تصمیم‌گیری چند معیاره به چشم می‌خورد عبارتند از: مشخصه‌ها، اهداف، آرمان‌ها و معیارها. خصوصیت متمایز مدل‌های تصمیم‌گیری چند مشخصه آن است که معمولاً تعداد محدود و قابل شمارشی از گزینه‌های از پیش تعیین شده وجود دارد. گزینه‌ها با سطحی از موفقیت مشخصه‌ها ترکیب شده‌اند، که لزوماً کمی نیستند و تصمیم‌نهایی باید بر اساس این مشخصه‌ها گرفته شود. انتخاب نهایی گزینه با کمک مقایسه درونی و بیرونی مشخصه‌ها انجام می‌شود. مقایسه مشخصه‌ها ممکن است به صورت ضمنی یا صریح صورت پذیرد.

داوری تصمیم‌گیرنده روی مشخصه‌های گزینه‌ها در شکل و عمق متنوع است. تصمیم‌گیری‌های چند شاخصه با توجه به تنوع حالت‌ها طبقه‌بندی شده‌اند. برای حالت‌هایی که اطلاعات مشخصه‌ها موجود بود و از طرف دیگر خصوصیات اولویت‌بندی اطلاعات آن به صورت عددی بیان شده است، مدل‌های متنوعی از طرف هوانگ و یون^۴ (۱۹۸۱) پیشنهاد شده است که از جمله می‌توان به روش TOPSIS یا «فن اولویت از طریق تشابه با حل مطلوب مسئله» اشاره کرد.

جرم در مفهوم عام

جرم در مفهوم عام زاینده اجتماع و از توابع زندگی اجتماعی است. اکنون تقریباً بر همگان

1. Milan zeleny
2. S. French
3. L.G.Thomas
4. Hwang , and Yoon

ثابت شده است که این پدیده با وجود کنترل‌های جدی در تمام جوامع رخ می‌دهد و اتخاذ سیاست‌های گوناگون کنترل اجتماعی تنها بر کاهش میزان، شدت یا نتایج آن تأثیر خواهد داشت و منجر به حذف کامل مجرمان نخواهد شد. علت این امر، ساختار خاص جوامع و تضادهای اجتماعی است که ناخواسته منجر به شکل‌گیری زمینه‌های جرم می‌شود.

تفاوت در ساختار و مسائل اجتماعی نیز منجر به ارتکاب جرایم گوناگون در مناطق مختلف می‌شود، برای مثال در مناطق شلوغ جرایمی چون سرقت، جیب‌بری و منازعه و در مناطق خلوت جرایمی همچون تجاوز، ضرب و جرح و قتل شیوع بیشتری دارند. به این دلیل آگاهی از میزان جرایم و همچنین نوع جرم رایج در مناطق مختلف می‌تواند تأثیر شایانی در پیشگیری و وقوع جرایم داشته باشد.

جرایم شهری نیز با جرایمی که در مناطق روستایی یا نواحی خالی‌ازسکنه (بیابان، جنگل و غیره) روی می‌دهند، از حیث نوع، میزان و شرایط تفاوت دارند. همچنین نهادهای پیشگیری از جرایم شهری و روش‌های معمول برای این امر نیز در مناطق شهری با سایر نقاط متفاوت هستند. ناآشنایی مردم با یکدیگر، نیازهای خاص مالی و پدیده‌هایی چون اعتیاد به مواد مخدر، ارتباطات ویژه و امکانات خاص شهری نیز از جمله عوامل جرم‌ساز در شهرها هستند که بندرت می‌توان آنها را در مناطق روستایی مشاهده کرد، بنابراین روش‌های پیشگیری خاص خود را می‌طلبند، به همین دلیل جرم‌شناسان در ارائه راهکارهای جلوگیری از جرایم در مناطق شهری، نظریه‌هایی ارائه کرده‌اند که نمی‌توان آنها را در محیط‌های دیگر به طور مطلق اجرا کرد و به دلیل در نظر گرفتن لوازم خاصی برای جرم یا جلوگیری از آن، به محیط شهری اختصاص دارند.

مفهوم جرایم شهری

تعریف جرم

به فعل یا ترک فعلی که قانون برای آن تعیین مجازات کرده (ماده ۲ قانون مجازات اسلامی)، بدون توجه به این که آیا غیر اخلاقی، سزاوار سرزنش، منجر به خسارت خطرناک بوده یا نه،

جرم گفته می‌شود. (ویلیامز، ۲۰۰۱، ص ۱۳) جرم شناسان نیز ناسازگاری افراد را در اجتماع، عمل ضد اجتماعی و جرم می‌دانند (دانش، ۱۳۶۶، ص ۴۶) از دیدگاه جامعه شناسی بیشتر از آن حیث به جرم نگریسته می‌شود که تخلف از هنجارهای مقبول اجتماعی یا ارائه هنجارهایی مغایر است.

تعریف علوم از جرم هر چه که باشد، در «جرائم شهری»، جرم شناسی و جامعه شناسی به هم می‌رسند و متخصصان این دو رشته، بدون اینکه عنصر قانون را نادیده بگیرند، به بررسی دلایل ارتکاب جرائم در مناطق شهری می‌پردازند. بنابراین، جرائم شهری جرایمی هستند که در محیط شهری روی می‌دهند. منظور از محیط شهری نیز همین مفهوم جغرافیایی و اجتماعی آن است و از این لحاظ شامل حومه شهر و اشخاصی که به طور غیر رسمی در حاشیه شهرها اسکان دارند نیز می‌شود. در مورد معیار تمایز مناطق شهری، برخی از محققان ۳ معیار مهم اندازه، تراکم و گوناگونی را مطرح کرده‌اند (بوتموم و ویلز، ۱۹۹۵، ص ۳)

«اندازه» مهم است، چون با افزایش جمعی، افرادی با یکدیگر ارتباط می‌یابند که هیچ گونه وابستگی به هم ندارند و نسبت به یکدیگر «غریبه» محسوب می‌شوند. همین امر از حیث اجتماعی، منجر به شکل گیری طبقات مختلفی در بین مردم می‌شود.

«تراکم» نیز عامل ارتکاب جرایمی است که نظیر آن جرائم در محیط‌های غیر شهری دیده نمی‌شود. «گوناگونی» هم از نظر اینکه افرادی با ویژگی‌های مختلف فرهنگی، اقتصادی، اخلاقی و غیره در کنار هم زندگی می‌کنند، تعیین کننده است؛ زیرا تمام این عوامل و تفاوت یا تبعیض در داشتن این ویژگی‌ها، خود زمینه بروز جرایمی را فراهم می‌سازد که در محیط روستایی قابل تصور نیستند.

ساختار جامعه شهری منجر به ارتکاب جرایمی می‌شود که نظیر آن در سایر نقاط دیده نمی‌شود. فعالیت‌های شهری بر خلاف روستاها به روزانه و شبانه، صنعت و خدمات و انواع مختلف از این قبیل تقسیم بندی می‌شوند. همچنین شهرها دارای نقاط کور زیادی است و نسبت به سایر مناطق، مستعد جرایم بیشتری هستند. اندازه محیط‌های شهری و ناشناس بودن مردم برای یکدیگر از جمله دلایل ایجاد دسته‌بندی‌های مختلف میان مردم در شهرهاست. از

دید جرم شناسی، شهرنشینی منجر به ایجاد فرصت‌های بیشتری برای ارتکاب جرم می‌شود و فقدان یا ضعف کنترل‌های غیر رسمی اجتماعی، زمینه را برای فعالیت‌های مجرمانه بیشتر فراهم می‌سازد.

مفهوم پیشگیری از جرم

بدون ورود به تقسیم بندی‌های مختلفی که از پیشگیری از جرم ارائه شده، می‌توان آن را به مجموعه اقدامات، تدابیر و سیاست‌هایی که برای جلوگیری از جرم به کار گرفته می‌شوند، تعریف کرد. این تعریف بیانگر آن است که پیشگیری از جرم ممکن است در قالب اقدامات (فعل) باشد، مانند اینکه مجرمان، مجازات شوند و عامل عبرت دیگران باشند یا تدابیری برای پیشگیری اتخاذ شود. این تدابیر ممکن است در جهت تضعیف موقعیت بزهکاران بالفعل یا بالقوه، تغییر شرایط ارتکاب جرم (سخت یا پر خطر کردن آن) امکان ردیابی جرم، فیلمبرداری از صحنه جرم و غیره باشد. بدیهی است این امر زمانی می‌تواند به بهترین شکل کاربردی شود که دیدگاه و الگویی اساسی از نوع جرم و همچنین میزان و علل شیوع در مناطق مختلف در دسترس باشد. تدابیری که برای پس از ارتکاب جرایم در نظر گرفته می‌شوند، در پیشگیری از جرایم بعدی یا تشدید یا نتایج همان جرم مؤثرند.

معیارهای مقایسه‌ای و فرضیه‌های موجود در علل بزه در مناطق مختلف شهری

از آنجا که عوامل فردی و اجتماعی هر دو می‌توانند در وقوع جرم و بزهکاری در هر منطقه ای اثر تعیین کننده داشته باشد منطقی به نظر می‌رسد که در تحلیل و تبیین جرم و بزهکاری هر دوی این عوامل را به عنوان زمینه فرضیه‌سازی در نظر بگیریم و به تعامل این دو دسته و تأثیر گذاری از یکدیگر پردازیم.

عواملی که در میزان جرم در هر منطقه مؤثرند عبارتند از:

- رعایت نکات پیشگیری از جرم و جنایت در بین افراد.
- فرهنگ عمومی و میزان سواد افراد.

- تعداد مجرمان سابقه دار.
- تعداد افراد بیکار.
- تراکم و ازدحام جمعیت.
- تعداد افراد در معرض گرایش به جرم.
- نحوه عملکرد کلانتری.

الگوریتم TOPSIS و کاربرد آن در تصمیم گیری‌های بهینه درون سازمانی

به طور خلاصه، در روش TOPSIS، فاصله یک گزینه از نقطه ایده آل و از نقطه ایده آل منفی گرفته می‌شود. بدان معنی که گزینه انتخابی باید در کمترین فاصله از راه حل ایده آل و در عین حال دورترین فاصله از ایده آل منفی قرار داشته باشد، در حالی که تمام اعضای گروه تصمیم‌گیرنده اهمیت یکسانی دارند. ماتریس تصمیم گیری $n \times m$ زیر که شامل m واحد تحقیقاتی با n معیار است مورد ارزیابی قرار می‌گیرد.

$$M = \begin{matrix} A_1 \rightarrow \\ A_2 \rightarrow \\ M \\ A_m \rightarrow \end{matrix} \begin{bmatrix} a_1 & a_2 & a_3 & \Lambda & a_j & \Lambda & a_n \\ x_{11} & x_{12} & x_{13} & \Lambda & x_{1j} & \Lambda & x_{1n} \\ x_{21} & x_{22} & x_{23} & \Lambda & x_{2j} & \Lambda & x_{2n} \\ M & M & M & M & M & M & M \\ x_{m1} & x_{m2} & x_{m3} & \Lambda & x_{mj} & \Lambda & x_{mn} \end{bmatrix}_{m \times n}$$

که در $\{A_i \mid i = 1, 2, \Lambda, m\}$ گزینه‌های مربوط به مناطق مختلف مورد نظر و x_{ij} مقدار عددی گزینه استراتژیک i با توجه به معیار j است و a_j معیار j است که در مسئله تعریف شده است.

روند TOPSIS چنین است که هر معیار در ماتریس تصمیم گیری، مطلوبیت افزایش یا کاهش‌ی یکنواخت دارد. به عبارت دیگر، مقادیر بزرگتر معیارها، اولویت بالاتر را برای معیارها از نوع سود و اولویت پایینتر را برای معیارها از نوع هزینه در پی دارد. به علاوه، هر مقدار که به

روش غیر عددی (مثلاً بیانی) بیان می شود باید با روش هایی مناسب به نحوی به عدد تبدیل شود. [۴]

از آنجا که نمی توان فرض کرد که همه معیارها اهمیت یکسانی داشته باشند، هر روش مجموعه ای از وزن ها را از تصمیم گیرنده دریافت می کند و به هر معیار، وزنی مشخص داده می شود و برای تسهیل در ارائه روش پیشنهاد شده، گام های زیر در نظر گرفته می شوند:

گام ۱: ایجاد ماتریس تصمیم گیری بی مقیاس

این فرایند، نوسانات معیارهای گوناگون را از بین می برد و به اعداد ثابت تبدیل می کند به این ترتیب که هر کدام از مقادیر بر اندازه بردار مربوط به همان شاخص تقسیم می شود در این صورت مقایسه معنی و مفهوم پیدا می کند. یک روش، نرمالیزه کردن به شیوه زیر است:

$$p_{ij} = \frac{x_{ij}}{\sqrt{\sum_{i=1}^m (x_{ij})^2}} \quad \forall i=1,2,K,m \quad j=1,2,K,n$$

در نتیجه ماتریس تبدیلات نرمالیزه شده به صورت زیر خواهد بود:

$$P = \begin{bmatrix} p_{11} & p_{12} & K & p_{1j} & K & p_{1n} \\ p_{21} & p_{22} & K & p_{2j} & K & p_{2n} \\ M & M & K & M & K & M \\ p_{m1} & p_{m2} & K & p_{mj} & K & p_{mn} \end{bmatrix}_{m \times n}$$

گام ۲: ایجاد ماتریس تصمیم گیری نرمالیزه شده وزنی

در این قدم بردار وزنی $W = (w_1 \ w_2 \ \dots \ w_j \ \dots \ w_n)$ که در آن $\sum_{i=1}^n w_i = 1$ است و از تصمیم گیرنده به دست می آید به ماتریس تصمیم تطبیق داده می شود. این ماتریس را می توان با ضرب کردن ماتریس P در بردار وزنی W مربوطه اش به دست آورد.

$$V = \begin{bmatrix} v_{11} & v_{12} & \dots & v_{1j} & \dots & v_{1n} \\ v_{21} & v_{22} & \dots & v_{2j} & \dots & v_{2n} \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ v_{m1} & v_{m2} & \dots & v_{mj} & \dots & v_{mn} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} w_1 p_{11} & w_2 p_{12} & \dots & w_j p_{1j} & \dots & w_n p_{1n} \\ w_1 p_{21} & w_2 p_{22} & \dots & w_j p_{2j} & \dots & w_n p_{2n} \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ w_1 p_{m1} & w_2 p_{m2} & \dots & w_j p_{mj} & \dots & w_n p_{mn} \end{bmatrix}$$

گام ۳: تعیین جواب ایده آل مثبت A^+ و ایده آل منفی A^- دو مجموعه فرضی A^+ و A^- به شکل زیر تعریف می‌شوند:

$$A^+ = \left\{ \left(\text{Max } v_{ij} \mid j \in J \right), \left(\text{Min } v_{ij} \mid j \in J' \right); \quad i = 1, 2, \dots, m \right\} = \{V_1^+, V_2^+, \dots, V_n^+\}$$

$$A^- = \left\{ \left(\text{Min } v_{ij} \mid j \in J \right), \left(\text{Max } v_{ij} \mid j \in J' \right); \quad i = 1, 2, \dots, m \right\} = \{V_1^-, V_2^-, \dots, V_n^-\}$$

$$J = \{k \mid k = 1, 2, \dots, n\}$$

$$J' = \{l \mid l = 1, 2, \dots, n\}$$

که در آن k و l مربوط به معیار از نوع سود و هزینه است.

مشخص است که دو گزینه تعریف شده A^+ و A^- به ترتیب نشان دهنده گزینه با بیشترین اولویت (جواب ایده آل مثبت) و گزینه با کمترین اولویت (بدترین جواب) است.

گام ۴: محاسبه معیار فاصله و یا به عبارتی جدایی گزینه i با ایده آل ها

فاصله گزینه i با ایده آل مثبت را با d_i^+ و با ایده آل منفی را با d_i^- نشان می‌دهیم و به شکل زیر محاسبه می‌کنیم:

$$d_i^+ = \sqrt{\sum_{j=1}^n (v_j - V_j^+)^2} \quad \forall i = 1, 2, \dots, m$$

$$d_i^- = \sqrt{\sum_{j=1}^n (V_j - V_j^-)^2} \quad \forall i = 1, 2, \dots, m$$

گام ۵: محاسبه نزدیکی نسبی تا جواب ایده آل
 نزدیکی نسبی A_i نسبت به A^+ به صورت زیر تعریف می‌شود:

$$C_i^* = \frac{d_i^-}{d_i^- + d_i^+} \quad \forall i = 1, 2, \dots, m \quad 0 \leq C_i^* \leq 1$$

هر چه گزینه A_i به حل ایده آل A^+ نزدیکتر باشد، ارزش C_i^* به یک نزدیکتر خواهد بود.

گام ۶: مرتب کردن گزینه‌ها به ترتیب بزرگی C_i^* به نشانه اولویت در انتخاب گزینه‌های مستعد

رتبه بندی گزینه‌ها بر اساس ترتیب نزولی C_i^* انجام می‌شود، آنگاه از گزینه بالاتر عمل تخصیص را انجام می‌دهیم و به ترتیب تخصیص منابع را بر اساس اولویت‌های بعدی انجام می‌دهیم تا منابع مورد نظر به پایان برسد.

نظریه و مفاهیم مجموعه‌های فازی

نظریه مجموعه فازی که برای اولین بار توسط پروفسور لطفی زاده ارائه شد، در حل مسائلی که نمی‌توان مشخصه‌ها و کمیت‌ها را به طور دقیق تعریف کرد، مورد استفاده قرار می‌گیرد. در مواردی که می‌توان چندین مقدار برای هر مشخصه در نظر گرفت، به طوری که هر مقدار دارای یک میزان لیاقت برای اخذ پارامتر مقدار مربوطه باشد، یک مجموعه زوج‌های مرتب را تعریف می‌کنیم که عناصر اول زوج‌های مرتب بیانگر مقادیر ممکن برای کمیت مربوطه است و عناصر دوم زوج‌های مرتب، نشانگر میزان لیاقت مقادیر مربوطه است که اعدادی بین صفر و یک هستند.

به عبارت دیگر می‌توان گفت مجموعه فازی \tilde{A} از تعدادی زوج مرتب تشکیل شده است که جزء اول «عضو» را نشان می‌دهد و جزء دوم «میزان عضویت» آن عضو را نمایان می‌سازد. به این نوع مجموعه‌ها، مجموعه‌های فازی گفته می‌شود.

تعریف ۱- فرض کنید X یک مجموعه مرجع دلخواه باشد. به مجموعه $\tilde{A} = (m, \alpha, \beta)$ یک مجموعه فازی گفته می‌شود که به صورت زیر تعریف می‌شود:

$$\tilde{A} = \{ (x, \mu(x)) / x \in X, \mu(x) \in [0,1] \}$$

تعریف ۲- عدد فازی مثلثی یک مجموعه فازی پیوسته است که تابع عضویت آن به صورت زیر است:

$$\mu(x) = \begin{cases} 0 & x \leq a_1 \\ -((a_2 - x)/(a_2 - a_1)) + 1; & a_1 \leq x \leq a_2 \\ -((x - a_2)/(a_3 - a_2)) + 1; & a_2 \leq x \leq a_3 \\ 0 & x \geq a_3 \end{cases}$$

معمولاً عدد فازی مثلثی را به شکل $\tilde{A} = (m, \alpha, \beta)$ نمایش می‌دهند و مفهوم آن این است که عدد مورد نظر می‌تواند بین $m - \alpha$ تا $m + \beta$ تغییر کند.

معمولاً عدد فازی ذوزنقه‌ای را به شکل $(m_1, m_2, \alpha, \beta)$ نمایش می‌دهند و منظور آن این است که عدد مورد نظر می‌تواند بین $m_1 - \alpha$ تا $m_2 + \beta$ تغییر کند.

نحوه تبدیل اعداد فازی به اعداد حقیقی متناظر

روش‌ها و فرمول‌های متعددی برای تبدیل یک عدد فازی به مقدار حقیقی متناظر وجود

دارد که در این بخش به معرفی یکی از فرمول هایی که در ماتریس داده ای به کار می رود، می پردازیم.

فرض کنید عدد فازی مثلثی به شکل $\tilde{A} = (m, \alpha, \beta)$ وجود دارد، ابتدا امتیاز سمت راست این عدد را به صورت $\mu_R(M) = 1 - \frac{1}{1+\alpha}(m)$ محاسبه می کنیم. سپس امتیاز سمت چپ را نیز به صورت $\mu_L(M) = 1 - \frac{1}{1+\beta}(1-m)$ محاسبه می کنیم و در نهایت امتیاز متوسط عدد مورد نظر که معادل عدد حقیقی است به صورت $\mu_T(M) = \frac{\mu_R(M) + 1 - \mu_L(M)}{2}$ محاسبه می شود و بدین ترتیب می توان یک عدد فازی را به معادل عدد حقیقی مربوطه تبدیل کرد.

در بعضی از مواقع عدددهی به معیارهای تصمیم گیری به صورت کیفی است و به شکل یک عدد قابل تبدیل نیستند، ولی می توان آنها را به صورت واژه های بیانی نظیر خیلی زیاد، زیاد، کم، متوسط و غیره بیان کرد. عدد فازی متناظر با این واژه ها در جدول (۱) آمده است. ستون های اول و دوم جدول مربوط به متغیرهای زبانی و همچنین عدد فازی مثلثی متناظر با آن و ستون سوم مربوط به اعداد حقیقی معادل با هر یک از اعداد فازی است، که با استفاده از رابطه گفته شده به دست آمده است.

جدول (۱) متغیرهای زبانی و اعداد فازی متناظر

متغیرهای زبانی	اعداد فازی متناظر	اعداد حقیقی معادل
ناچیز	(0, 0.1, 0, 0.1)	0.05
خیلی کم	(0.2, 0.1, 0.1)	0.23
کم	(0.3, 0.4, 0.1, 0.1)	0.37
متوسط	(0.5, 0.1, 0.1)	0.50
زیاد	(0.6, 0.7, 0.1, 0.1)	0.63
خیلی زیاد	(0.8, 0.1, 0.1)	0.77
فوق العاده زیاد	(0.9, 1, 0.1, 0)	0.95

رتبه بندی مناطق مختلف شهری با استفاده از روش TOPSIS

در این بخش با ارائه مثال عددی روند کار روش TOPSIS را توضیح خواهیم داد، بنابراین در الگویی که برای رتبه بندی مراکز شهری در نظر می گیریم عوامل جرم و بزهکاری را به طور فرضی و در ۷ معیار مستقل و مجزا از هم بررسی می کنیم. (معیارهای داده شده با نظر مسئولان و دست اندر کاران قابل تغییر و اصلاح است) بدین صورت که از تصمیم گیرنده تقاضا می کنیم تا اولویت معیارها را از نظر جرم و بزه و تأثیر گذاری بر مناطق مختلف شهری مشخص نموده و ارائه دهد. فرض کنیم ضرایب وزنی داده شده توسط تصمیم گیرنده به صورت زیر در دسترس باشد. هدف رتبه بندی، مناطق تفکیک شده شهری است تا اولویت بندی مناطق از نظر جرم و بزهکاری مشخص شود. داده های مسئله در جدول ۲ آمده است.

$$W = (w_1, w_2, w_3, w_4, w_5, w_6, w_7) = (0.68, 0.45, 0.75, 0.5, 0.63, 0.34, 0.7)$$

جدول شماره (۲) جدول اطلاعات مسئله مربوط به معیارهای اصلی و ضرایب وزنی به

تفکیک مناطق شهری

ضریب وزنی	۰/۶۸	۰/۴۵	۰/۷۵	۰/۵۰	۰/۶۳	۰/۳۴	۰/۷۰
معیارها مناطق مختلف شهری	میزان رعایت نکات پیشگیری از جرم و جنایت در بین افراد	فرهنگ عمومی و میزان سواد افراد	میزان و تعداد مجربان سابقه دار	میزان و تعداد افراد بیکار	تراکم و ازدحام جمعیت	میزان افراد در معرض گرایش به جرم	نحوه عملکرد کلانتری
۱) منطقه شهری	زیاد	زیاد	۸۴	۳۵۰	۳۶۰۰	۲۵۵	متوسط
۲) منطقه شهری	متوسط	کم	۱۰۰	۱۲۰	۴۸۰۰	۱۲۰	خیلی زیاد
۳) منطقه شهری	خیلی زیاد	خیلی زیاد	۶۰	۱۵۰	۵۰۰۰	۳۲۵	زیاد
۴) منطقه شهری	کم	زیاد	۱۶۲	۶۰۰	۱۰۰۰۰	۸۶۰	زیاد
۵) منطقه شهری	متوسط	زیاد	۳۸	۶۲۵	۴۷۰۰	۵۶	خیلی کم
۶) منطقه شهری	کم	خیلی کم	۱۳۰	۲۶۰	۷۵۰۰	۴۰۰	زیاد
۷) منطقه شهری	زیاد	متوسط	۶۷	۸۵	۵۵۰۰	۱۳۶	کم

جدول (۳) اطلاعات مربوط به معیارهای اصلی و تبدیل واژه‌های بیانی به اعداد حقیقی متناظر

ضریب وزنی	۰/۶۸	۰/۴۵	۰/۷۵	۰/۵۰	۰/۶۳	۰/۳۴	۰/۷۰
معیارها مناطق مختلف شهری	میزان رعایت نکات پیشگیری از جرم و جنایت در بین افراد	فرهنگ عمومی و میزان سواد افراد	میزان و تعداد مجربان سابقه دار	میزان و تعداد افراد بیکار	تراکم و ازدحام جمعیت	میزان افراد در معرض گرایش به جرم	نحوه عملکرد کلانتری
۱) منطقه شهری	۰,۶۳	۰,۶۳	۸۴	۳۵۰	۳۶۰۰	۲۵۵	۰,۵
۲) منطقه شهری	۰,۵۰	۰,۳۷	۱۰۰	۱۲۰	۴۸۰۰	۱۲۰	۰,۷۷
۳) منطقه شهری	۰,۷۷	۰,۷۷	۶۰	۱۵۰	۵۰۰۰	۳۲۵	۰,۶۳
۴) منطقه شهری	۰,۳۷	۰,۶۳	۱۶۲	۶۰۰	۱۰۰۰۰	۸۶۰	۰,۶۳
۵) منطقه شهری	۰,۵۰	۰,۶۳	۳۸	۶۲۵	۴۷۰۰	۵۶	۰,۲۳
۶) منطقه شهری	۰,۳۷	۰,۲۳	۱۳۰	۳۶۰	۷۵۰۰	۴۰۰	۰,۶۳
۷) منطقه شهری	۰,۶۳	۰,۵۰	۶۷	۸۵	۵۵۰۰	۱۳۶	۰,۳۷

جدول (۴) جدول مربوط به معیارهای نرمال شده به تفکیک مناطق شهری

معیارها	میزان رعایت نکات پیشگیری از جرم و جنایت در بین افراد	فرهنگ عمومی و میزان سواد افراد	میزان و تعداد مجرمان سابقه دار	میزان و تعداد افراد بیکار	تراکم و ازدحام جمعیت	میزان افراد در معرض گرایش به جرم	نحوه عملکرد کلانتری	ضریب وزنی ادغامی
(۱) منطقه ۱ شهری	۰,۱۶۷	۰,۱۶۸	۰,۱۳۱	۰,۱۵۳	۰,۰۸۸	۰,۱۱۸	۰,۱۳۳	۰,۰۵۵
(۲) منطقه ۲ شهری	۰,۱۳۳	۰,۰۹۸	۰,۱۵۶	۰,۰۵۲	۰,۱۱۷	۰,۰۵۶	۰,۲۰۵	۰,۰۶۴
(۳) منطقه ۳ شهری	۰,۲۰۴	۰,۲۰۵	۰,۰۹۴	۰,۰۶۶	۰,۱۲۲	۰,۱۵۱	۰,۱۶۸	۰,۰۸۶
(۴) منطقه ۴ شهری	۰,۰۹۸	۰,۱۶۸	۰,۲۵۳	۰,۲۶۱	۰,۲۴۳	۰,۴۰۰	۰,۱۶۸	۰,۱۷۷
(۵) منطقه ۵ شهری	۰,۱۳۳	۰,۱۶۸	۰,۰۵۹	۰,۲۷۳	۰,۱۱۴	۰,۰۲۶	۰,۰۶۱	۰,۰۶۴
(۶) منطقه ۶ شهری	۰,۰۹۸	۰,۰۶۱	۰,۲۰۳	۰,۱۵۷	۰,۱۸۲	۰,۱۸۶	۰,۱۶۸	۰,۰۶۴
(۷) منطقه ۷ شهری	۰,۱۶۷	۰,۱۳۳	۰,۱۰۵	۰,۰۳۷	۰,۱۳۴	۰,۰۶۳	۰,۰۹۸	۰,۰۹۹

جدول (۵) ماتریس تصمیم وزن داده شده

معیارها	میزان رعایت نکات پیشگیری از جرم و جنایت در بین افراد	فرهنگ عمومی و میزان سواد افراد	میزان و تعداد مجرمان سابقه دار	میزان و تعداد افراد بیکار	تراکم و ازدحام جمعیت	میزان افراد در معرض گرایش به جرم	نحوه عملکرد کلاتری
۱) منطقه شهری	۰,۰۲۴	۰,۰۲۷	۰,۰۵۶	۰,۰۹	۰,۰۱۹	۰,۰۶۲	۰,۰۲۳
۲) منطقه شهری	۰,۰۱۹	۰,۰۱۶	۰,۰۶۷	۰,۰۳۱	۰,۰۲۵	۰,۰۲۹	۰,۰۵۱
۳) منطقه شهری	۰,۰۲۹	۰,۰۳۳	۰,۰۴۰	۰,۰۳۸	۰,۰۲۶	۰,۰۷۹	۰,۰۴۲
۴) منطقه شهری	۰,۰۱۴	۰,۰۲۷	۰,۱۰۹	۰,۱۵۴	۰,۰۵۳	۰,۲۱۰	۰,۰۴۲
۵) منطقه شهری	۰,۰۱۹	۰,۰۲۷	۰,۰۲۵	۰,۱۶۰	۰,۰۲۵	۰,۰۱۴	۰,۰۱۵
۶) منطقه شهری	۰,۰۱۴	۰,۰۱۰	۰,۰۸۷	۰,۰۹۲	۰,۰۳۹	۰,۰۹۸	۰,۰۴۲
۷) منطقه شهری	۰,۰۲۴	۰,۰۲۱	۰,۰۴۵	۰,۰۲۲	۰,۰۲۹	۰,۰۳۳	۰,۰۲۵

تعیین جواب ایده آل مثبت A^+ و ایده آل منفی A^-

دو مجموعه فرضی A^+ و A^- با استفاده از روابط ذکر شده در گام ۳ به صورت زیر تعریف

می شود:

$$A^+ = \{A_1^+, A_2^+, A_3^+, A_4^+, A_5^+, A_6^+, A_7^+\} = \{0.029, 0.033, 0.051, 0.025, 0.022, 0.019, 0.014\}$$

$$A^- = \{A_1^-, A_2^-, A_3^-, A_4^-, A_5^-, A_6^-, A_7^-\} = \{0.014, 0.010, 0.015, 0.109, 0.160, 0.053, 0.210\}$$

محاسبه معیار فاصله و یا به عبارتی جدایی گزینه i با ایده آل ها با استفاده از روابط تعریف شده در گام چهارم معیار فاصله گزینه i از ایده آل های مثبت و منفی به شکل زیر محاسبه می شود:

i	d_i^+	d_i^-
۱	۰,۱۷۶	۰,۱۱۴
۲	۰,۲۲۸	۰,۰۶۲
۳	۰,۱۹۳	۰,۱۰۱
۴	۰,۲۰	۰,۲۷۲
۵	۰,۲۱۸	۰,۱۶۷
۶	۰,۱۳۷	۰,۱۴۶
۷	۰,۲۳۶	۰,۰۵۳

محاسبه نزدیکی نسبی تا جواب ایده آل حال با توجه به رابطه اشاره شده در گام ۵ به محاسبه C_i^* مربوط به مناطق هفتگانه می پردازیم.

i	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷
C_i^*	۰,۳۹۳	۰,۲۱۵	۰,۳۴۳	۰,۹۳۳	۰,۴۳۳	۰,۵۱۶	۰,۱۸۴

با مرتب کردن گزینه های زیر به صورت نزولی خواهیم داشت:

$$C_4^* \phi C_6^* \phi C_5^* \phi C_1^* \phi C_3^* \phi C_2^* \phi C_7^*$$

اولویت بالا میزان سلامتی نواحی را به ترتیب نمایش می‌دهد برای مثال منطقه ۷ در پایینترین سطح سلامتی و عدم جرم خیزی را دارد در صورتی که منطقه ۴ در بهترین شرایط قرار دارد.

در این بخش مناطق مختلف شهری یکی از استان‌ها را با استفاده از داده‌های فرضی در نظر گرفته ایم. پر واضح است که این تحقیق به صورت نمونه‌ای مطرح شده است و به طور مشخص کلیه عوامل مؤثر در جرم و بزهکاری در آن منظور نشده است، بلکه تنها برای تبیین روش TOPSIS بوده است. بنابراین اگر نتایج و پیشنهادهای تا حدودی دور از انتظار است، قسمتی از آن مربوط به این ملاحظات بوده است.

نتیجه‌گیری

در این مقاله به معرفی یکی از روش‌های تصمیم‌گیری چند معیاره اشاره شده است. تصمیم‌گیری‌های چند معیاره به مواردی اشاره می‌کند که معمولاً از میان معیارهای متنوع و گاهی متضاد و ناسازگار می‌گذرد. در حقیقت تصمیم‌گیری، فرایند انتخاب یک گزینه‌ای شدن از میان گزینه‌های موجود است. با معرفی وزن‌های جدول به پیاده‌سازی الگوریتم TOPSIS پرداخته شده است و این الگوریتم با توجه به اساس کار خود به رتبه‌بندی مناطق مختلف می‌پردازد.

در این تحقیق به پیاده‌سازی الگوریتم TOPSIS در داده‌های فرضی پرداخته ایم. در صورتی که با بررسی‌های همه‌جانبه کلیه عوامل مؤثر شناخته شود، بی‌شک این روند در حوزه فعالیت خود بی‌رقیب و منحصر بفرد خواهد بود.

منابع

الف-منابع فارسی

- ۱- اصغر پور، محمد جواد (۱۳۷۷) تصمیم گیری های چند معیاره، انتشارات دانشگاه تهران.
- ۲- اصغر پور، محمد جواد (۱۳۷۶) تحقیق در عملیات پیشرفته، انتشارات دانشگاه تهران.
- ۳- قدسی پور، سید حسن (۱۳۸۲) برنامه ریزی چند هدفه، دانشگاه امیر کبیر.
- ۴- مؤمنی، منصور (۱۳۷۸) مباحث نوین در تحقیق در عملیات، انتشارات دانشگاه تهران.
- ۵- قدسی پور، سید حسن (۱۳۷۸) فرایند تحلیل سلسله مراتبی (AHP)، مرکز نشر دانشگاه امیر کبیر.

ب-منابع انگلیسی

- 6-Pimerol, J.C. and Romero S. B., 2000, Multicriteria decision in management: principles and practice, Kluwer Academic Publisher.
- 7- Thomas. L. Saaty ; "decision - making for leaders" , RWS Publications ;1990